

Tưởng nhớ một đồng nghiệp: GS Nguyễn Văn Hùng

... Giáo sư Hùng là một con chiên rất ngoan đạo. Trong tang lễ, Đức Giám Mục địa phận Mỹ Tho đã đến và cầu nguyện cho Hùng thật lâu. Đó là một vinh dự ít người có được. Trong bài điều trần, cha đã nói: "Tôi quý Thầy không chỉ là người trí thức, có khả năng chuyên môn, một nhà mô phạm có một đời sống đạo đức gương mẫu, mà còn là một tín hữu có đức tin vững chắc, luôn ưu tư quan tâm tới trước những thách thức của hoàn cảnh xã hội".

Hùng ơi! Bạn đã ra đi vĩnh viễn. Thân xác bạn không còn đau đớn vì bệnh hoạn hoành hành. Nhưng những người ở lại, vợ con và gia đình bạn, thân hữu, các đồng nghiệp cũ và những cựu môn sinh của bạn... vẫn mãi mãi thương tiếc bạn.

Anh Nguyễn Văn Hùng là cựu học sinh Trường Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho, sinh ngày 15 tháng 6 năm 1940. Anh tốt nghiệp Đại Học Sư Phạm và làm giáo sư tại Trường Nguyễn Đình Chiểu dạy môn Sử Địa. Mấy năm gần đây, anh Hùng đã mang nhiều bệnh trong người. Tuy thường xuyên được chăm sóc bệnh tình, nhưng anh vẫn phải ra đi, lạ lùng thay, đúng vào sinh nhật của người bạn đời của anh, 10 tháng 3, để lại thương cảm cho nhiều người.

Nhớ lại lần về Việt Nam của tôi vừa rồi, tháng 8 năm 2001, tụi mình có quá nhiều kỷ niệm với nhau. Vẫn nụ cười thật tươi, thật duyên dáng, vẫn tiếng nói nhỏ nhẹ, từ tốn, bỏ đón tiếp vợ chồng tôi vô cùng niềm nở và ân cần. Mới 3 giờ sáng, Bò và bà xã đã bắt đầu từ Mỹ Tho, lên xe trực chỉ Sài Gòn, ghé nhà đón rước tôi đi du ngoạn Đà Lạt. Chiếc Tarago chở bọn mình ghé quán cơm tấm Kiều Giang trên xa lộ. Đang ăn, bò lấy ra một "nấm" thuốc đủ loại để uống. Tôi ngạc nhiên, bò nói "Mình bệnh nhiều lắm anh Thứ. Anh về, tôi vui, đi chơi với Anh Chị cho khuây khỏa".

Trên chiếc Tarago, bò ngồi phía trước cho khôe, thỉnh thoảng cứ quay lại phía sau nói chuyện với mọi người, cố tránh không khí yên lặng. Các bạn trên xe chọc bô vì ngồi xa bà xã. Bọn vẫn tươi cười không tỏ vẻ mệt mỏi.

Trời mưa, xe ngừng lại dọc đường ở một khu có tượng Đức Mẹ linh thiêng, bò cố xuống xe trong cơn mưa để cầu nguyện vì bò là một tín đồ ngoan đạo của Chúa.

Đến Đà Lạt, tụi mình ở nhà Anh Chị Mươi Út (Út Trầu, cựu giám thị trường Nguyễn Đình Chiểu). Anh Chị Mươi rất yêu mến và vô cùng thân thiết với bò. Trong buổi cơm tại nhà Anh Chị Mươi, lần nào bò cũng đem ra một "tủ thuốc nhỏ" đủ loại để uống. Thương bò quá!

Mấy tháng sau, khi trở về Úc, một tin buồn đến với tôi: giáo sư Nguyễn Văn Hùng đã mất tại Mỹ Tho. Anh em bên Úc hay tin, tất cả đều tiếc thương cho sự ra đi của một người bạn – đối với đồng nghiệp cũ, của một người Thầy – đối với các cựu môn sinh.

Anh Mươi Út viết thư cho tôi: "Tôi luôn luôn hoài niệm về một người bạn thân vừa ra đi vĩnh viễn. Anh Nguyễn Văn Hùng là một mẫu người không bao giờ quên bạn bè. Anh luôn luôn nhắc nhở rất nhiều kỷ niệm về những ngày sống vui vẻ với đồng nghiệp nơi Nguyễn Đình Chiểu, một ngôi trường ở một thành phố phương Nam. Nay Hùng đã đi về cõi vĩnh hằng, xa Đà Lạt và xa tất cả".

.....

Tôi nhớ hình ảnh của Hùng, khi chúng tôi đến "thung lũng tình yêu". Nhớ chỗ chúng tôi chụp hình chung với nhau. Nhớ cảnh Trúc Lâm Thiền Viện mà anh đã thân mật đi sát với tôi, chuyện trò. Nhớ cả từng cảnh trí của Thiền Viện và bao nhiêu kỷ niệm của Hùng trên suốt lộ trình trở về Sài Gòn. Nhớ thương Hùng, tôi thường gửi thư an ủi người vợ hiền của anh...

Kỷ niệm còn nhiều, nhắc hoài cũng không hết. Vợ chồng Trần Quang Minh, Huỳnh Hùng và một số bạn hữu không bao giờ quên buổi tiệc hội ngộ của tụi mình ở nhà hàng Thành Minh Mỹ Tho năm rồi mà vợ chồng Hùng, Hà có tham dự. Phái đoàn đi chơi Đà Lạt không thể quên buổi ăn vui vẻ trong "Thung lũng cá" do bò hướng dẫn ở Đà Lạt...

Thôi nhe Hùng, hãy an nghỉ nơi chốn thiên thu mà bò đã chọn. Bò cho tôi gửi lời thăm hỏi đến Bác Trúc Giang, đến các đồng nghiệp cũ ở đây như Thế Viên, Tôn Thất Trung Nghĩa, Nguyễn Văn Kiến, Trần Đức Nhân, Nguyễn Văn Chương. Một ngày nào đó, tôi sẽ gặp lại bò ở chốn này, nơi cõi thành thoi, thoát khỏi trần tục.

Lê Phú Thứ (Australia) [Trích "Tưởng nhớ GS Nguyễn Văn Hùng"] ...